

ముత్యాల ముక్కుపుడక

చల్లని సాయంకాలం. ఉల్లాసంగా రెక్కలు విప్పిన పిల్లగాలి. గేటుకూ వరండాకూ మధ్యన చిన్న లాన్. లాన్ చుటూరా ఫూలముక్కలు. మొక్కల నలంకరించిన పూబాలల చెక్కిళ్లను నాజుగ్గా సృష్టిస్తోందా పిల్లగాలి. ఒంటినిండా ఫులకింతలు ఫులుముకు పోయిన పూబాలలు రేకులు విప్పి నవ్వేస్తున్నై.

మొక్కల నడుమ చక్కని దృశ్యం.

ఫూలలో పూవైన పూబోణి... అపర్ణ.

సన్నని నడుము, నున్నని ఒళ్లు, ఎర్రని బొట్టు, చారెడిసే కళ్లు, బారెడు జడ.. అంతా కలిసి ముగ్ధమోహన సౌందర్యం.. కేన్బాటం కుర్చీలో జేరగిలబడింది. చూపులు మందారమీద నిలిచిపోయినై.

తనలాగే అదిగూడా పూర్ణవికసిత, మందస్మిత.. ప్రియుని రాకకోసం ఎదురు చూస్తున్న ఎలనాగ.

అదో... వచ్చేసింది.. నల్లని రెక్కలు పూర్తిగా విప్పుకుని - కొల్లగొట్టాలని వచ్చిందో గండు తుమ్మెద. మందార సుందరిఒడిలో వాలింది.. ఆహా... జుర్రుకుంటోంది..

అపర్ణ ఒంటినిండా వింత పులకింతలు. ప్రియుని కౌగిట్లో కరిగిపోతున్న తమకం. చెంపల మీది సిగ్గుల కెంపులను పెదాలతో ఏరుకుంటున్న గగ్గూర్లు. అరచేతుల్లో చెంపల్ని తడుముకుంది. వెచ్చని... నులి వెచ్చని అనుభూతి. తనలోతానే నవ్వుకుంది.

ట్రీంగ్... ట్రీంగ్.. ట్రీంగ్.. ఫోన్ పిలుపు.

దబుక్కున లేచి గబుక్కున అడుగువేయబోయింది. వెనుకనుండెవరో కొంగు లాగుతున్నారు.

“అమ్మదొంగా ! పిల్లలా వచ్చి కళ్ళుమూయాలనీ ! అదేం కుదరదు బాబూ !”

గిరుక్కున వెనుదిరిగింది. ప్స్.. అతడు కాదు. కొంగు అంచు పూలకొమ్మకు చిక్కింది. గుండెగూటిలో సిగ్గు చిలక కిలుక్కుమంది.

“హలో ... హలో ... ఎవరూ ?”

“నేను... నేను... అపర్ణ... నీ నటేశ్వర్ను..”

మూణ్ణెల్ల క్రితం... మునివేళ్లను తన మెడమీద నాట్యమాడిస్తూ మూడు ముళ్ళేసి, ఏడడగులు నడిపించిన తోడూ నీడా. కాళ్లు కడిగి కన్యాదానం చేసేప్పుడు - అమ్మా నాన్నా అన్నయ్యల్లో పొంగిన అష్టమ సముద్రాన్ని తేనెల మాటలతో కుంగదీసిన చతురుడు... తననీ మెగాసిటీకి తరలించిన మొనగాడు. ఇంటికొచ్చి కొంగు లాగాడను కుంటే ఇలా ఫోన్లో ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

“ఐదు... అప్పడే ఐపోయింది. మీకోసమే ఎదరు చూస్తున్నా. రెక్కలు కట్టుకు వచ్చేయండి” గారాల బాలెంది.

“అలా రావడానికి మా కంపెనీ కారేమన్నా హైటెక్ విమానమా?” సన్నని నవ్వు.

వెన్నుపూసకు తాజా వెన్నరాసినట్టుంది. పడుచుదనంలోని గడుసుదనం పకపకా నవ్వింది.

“జాతీయస్థాయి కంపెనీలో అంతర్జాతీయ ఎగుమతుల అధికారికో విమానం

ఏర్పాటు చెయ్యడంలో కష్టమేమిటలా!”

“కష్టమో నష్టమో గానీ... ” గొంతులో గాంభీర్యం “దేవిగారో గంటలో హోటల్ కృష్ణా ఒబెరాయ్ కొచ్చెయ్యాలి”.

“ఎందుకుండీ వృధాఖర్చు. కంపెనీ ఇచ్చిన ఈ క్వార్టర్స్లో వసతులన్నీ ఉన్నయ్య. ఇది వెల్ ఫర్నిషెడ్ హాజ్ గదా... ఇంకా హోటల్ రూమ్లో ఎందుకుండీ... దుబారా!” ముక్కుమీద వాలిన ఈగను కసిగా తోలింది.

“హయ్యో.. ఆశ! నిన్ను హోటల్కు రమ్మంది ప్రణయ కలాపానిక్కాదు అపర్ణా, పార్టీకి. ఈరోజు ఓ అమెరికా కంపెనీ మా కంపెనీకి మద్ద పెద్ద ఒప్పదం కుదిరింది. దాన్ని సెలబ్రేట్ చేస్తున్నాం. అంతేగాని ఇది మన సమాగమానికి శుభముహూర్తం కాదు.”

అతని చిరునగవుల సరిగమలు అపర్ణపెదాల పొలిట పదనిసలైపోయినై.

“ఛీ... సిగ్గులేదూ... !”

“సిగ్గా, బొగ్గుల సంగతి ఫోన్లో ఎందుగ్గానీ... సరిగ్గా ఏడింటికి పార్టీ, నువ్వు చక్కగా తయారై ఎంచక్కా వచ్చెయ్య. మరోమాట... ఈ పార్టీకి ఫారిన్ డెలిగేట్స్ ఫామిలీస్ తో వస్తున్నారన్న సంగతి గుర్తుంచుకోవాలి సుమా !”

“ఓహో ! ఐతే.. ఏ పట్టుచీర కట్టుకురావాలో...”

“పట్టుచీరా, పుట్టెడు నగలతో హాజరయేందుకిదేమన్నా పెళ్ళా పేరంటమా ? సింపుల్ అండ్ స్వీటుగా రావోయ్య... ఉంటా.”

సింపుల్ అండ్ స్వీట్ అంటే... ఎలాగబ్బా ! - ఆలోచనలో పడిపోయింది.

పూలమీది దృష్టి పెయింటింగ్స్ వైపు మళ్ళింది.

రాధామాధవులు.. ప్రేమ పురాణానికి నాయకీ నాయకలు... వ్సే... వాళ్ళదంతా విప్రలంబ శృంగారం.

లక్ష్మీనారాయణులు... లక్షణంగా ఉన్నారగాని వాళ్ళ ప్రేమకేమంత సైలుందనీ !

పార్వతీ పరమేశ్వరులు... ఆహో... ఓహో !

వాగర్ధావి సంపృక్తై, వాగర్థ ప్రతిపత్తయే...

జగతౌ పితరౌ వందే... పార్వతీ పరమేశ్వరం...

పార్వతీ పరమేశ్వరులు అమలిన శృంగారానికి ఆది దేవతలు. తపస్సు చేసి పరీక్షలో ఫస్ట్ గా పాపై నాగభూషణుని సగం దేహాన్ని సగర్వంగా పంచుకున్న హైమవతి... అపర్ణ. సింపుల్ సిటీకి చిరునామా... ఎంత అందంగా ఉందో... కల్లా దొరికింది.

ఆరుబిళ్లల రాళ్లనెక్లెస్ - అబ్బో .. కదిలే నగల షాపంటారు. మూడు వరుసల చంద్రహారం.. ఊహు ! భారీగా ఉంది. మామిడి పిందెల ఒంటిపేట గొలుసు.. దానికి చిన్నసైజు నవరత్నాలు పొదిగిన లాకెట్. నవరత్నాలు నవరసాలకు ప్రతీకలు... బాగుంది.

చెవికమ్మలు.. అబ్బో... వద్దు.

జాకాలు.. ఆ.. ఓకే.

ముక్కుకో - ఒంటిరాయి ముక్కుపుడక... అబ్బే అసలే కనబడదు.

అరెరే... దీన్ని మరచిపోయానే ! మూడు రంగుల చిన్నరాళ్ళు పొదిగిన మూడు చిట్టిముత్యాలు వెలాడదీసిన ముక్కుపుడక... ఎంత ముద్దోస్తుందో ! - నానమ్మ పెళ్లికి వాళ్ల నానమ్మ వెరైటీగా ఉండాలని చేయించిందట. తన పెళ్లికి ముందు నానమ్మ తనకు బహుకరించింది. తరాలు మారినా వన్నె తరగని మువ్వన్నెల ముత్యాల ముక్కు పోగు.. ఆ కాలంలో ఆధునికరించిన ముక్కుపుడక.. పెళ్లి కూతురుగా తయారవుతున్నప్పుడు.

“దీన్ని ముఖ్యమైన సందర్భాల్లో మాత్రమే అలంకరించుకో ఆపర్లా” అని అల్లారు ముద్దుగా నుదురు ముద్దాడి, వీపునిమిరి స్వయంగా తన ముక్కుకు అలంకరించింది నానమ్మ. పండు ముదుసలి, పూర్ణ సువాసినీ... నానమ్మ కళ్లలో కదలాడింది ! ఎద పొంగింది.

నానమ్మా ! నువ్విప్పుడేం చేస్తున్నావో ఏమో గాని నేను మాత్రం నీ ముక్కుపుడక నలంకరించుకుంటున్నానే.. గుండెల్లోని రసమాధుర్యం చెంపలమీదికి పాకి చెమ్మా చెక్కలాడింది.

పోచంపల్లి కాటన్ చీర మీద ఫుల్ చేతుల పూల జాకెట్టు. మ్యాచింగ్ సూపర్. బ్రాడ్రోజి పట్టాల మీద ఏ.పి. ఎక్స్ప్రెస్ లా - ఉత్సాహం ఉరకలేసింది.

కృష్ణాబబేరాయ్ - అంతర్జాతీయ యాత్రికులకు అత్యంత ప్రీయమైన హోటల్. రకరకాల పూలమాలలు, రంగు రంగుల విద్యుద్దీపాలు... ఆధునికంగా అలంకరించిన హాలు - చుక్కలు పొదిగిన ఆకాశం లాగుంది. రాకెట్ నాగరికత నీడలో ఫ్యాషన్ల పరాకాష్ట అడమగా తేడాలేదు. అందరూ అలంకృతులే. జంటలు జంటలుగా తిరుగుతున్నారు.

టైట్ పాంట్, ఇన్ షర్ట్ లో దాగలేని ఎత్తైన వక్షస్థలంతో మత్తుగా తచ్చాడుతున్న యువతీమణులు, పూబొమ్మల నాకర్షించడమే పరమాధిలా... గండుతుమ్మెదల్లాంటి గడుసు యువకిశోరాలు.. ఉల్లిపార చీరమీద స్లీవ్ లెస్ జాకెట్ తో సుందరాంగులు... మాయాలోకంలో అడుగుపెట్టినట్లుంది అపర్లకు.

“వేల్కం.. వెల్కం ఆంటీ..” జూలో జంతువును పలుకరించినట్టు - గుండెల మీద వేళ్లాడుతున్న మంగళసూత్రాలను ఎగాదిగా చూస్తూ షేక్ హండివ్ హబ్ యాడో మోడ్రన్ యువకుడు.

చెంపమీద చిటికెసి, మూతులు తిప్పుతూ వెళ్లిపోయిందో బాబ్జేహాయిర్ మిడ్డిబేబీ.

“స్వాగతం... సుస్వాగతం పిన్నీ” జీన్పాంటు జవ్వని కనుబొమ్మ లెగిరిపడినై. సన్నని పెదాల నున్నని లివ్స్టిక్ మీద విద్యుత్తు వెలుగుల పరావర్తనం.

“నమస్తే ... థాంక్యూ” చేతులు జోడించింది అపర్ణ. లోలోపల ఆందోళన. ఆవేదన... నేను, నేను ఆంటీనా ? ... పిన్నినా ! ఇదేం సంబోధనా ?”

“వచ్చావా అపర్ణా..రా!” బాణంలా దూసుకొచ్చి చెయ్యిపట్టుకు లాక్కెళ్లాడు నటేశ్వర్.

“సార్... దిసీజ్ మై బెటరాఫ్... అపర్ణ” నడి వయసు జంట ముందు నటేశ్వర్ పరిచయ వాక్యాలు.

“వీరు మా యం.డీ. గారు అపర్ణ. వారేమో...”

“యం.డీ. గారి బెటరాఫ్ గారు గదూ ! నమస్తే..” అపర్ణ మందహాసం.

“ఓఫ్.. మార్బుల్ స్టాచ్యూలాగుండే !” యం.డీ. భార్య కళ్ళు చేటలైపోయినై... “రోజ్ కలర్ శారీ, జరి బార్డర్, నిండు చేతుల జాకెట్టూ.. వీవు మీంచి నల్లనాగు జడ నడుము దాటినదే.. బ్యూటీఫుల్...” కనుబొమ్మలు పీటముడేసుకున్నై “ఆ ముత్యాల ముక్కుపోగు అమ్మమ్మ అలంకరణలాగుంది గదా నటేశ్వర్” స్లీవ్లెస్ జాకెట్టు మీంచి జారిపడుతున్న సిల్క్ కొంగును - జబ్బులు స్పష్టంగా కనబడేలా సవరించుకుంది. ముక్కు మూడు వంకర్లు తిప్పుతూ పక్కకు తప్పుకుంది.

“వెరివెల్ మిస్టర్ నటేశ్వర్!” యం.డీ. భుజాలెగిరిపడినై. “ఆ నోస్ ఆర్నమెంటు ఏ సంచరీదటా?”

తల కొట్టేసినట్టైంది నటేశ్వర్ కు.

చిచ్చీ.. పరువు పాత బజారు పాలైంది. దానిక్కాణం ఈవిడే. ఓ పెడరసం చూపు పెళ్లాం మీద వాలింది. బలవంతపు చిరునవ్వు పెదాలమీదాడింది.

“సంచరీ సంగతి తెలీదు గాని సెంట్ మెంట్ తో ముడిపడిందిదసార్!”

“ఓ.కే. కమాన్. అంతా వచ్చేశారు. లెటజ్ స్టార్ట్ ది పార్టీ”

“ఓ.కే. సార్ !”

యం.డీ. కదిలి ముందుకెళ్లాడు. నటేశ్వర్ భార్య చెయ్యందుకున్నాడు.

“ఏంటి అపర్ణా ! ఇలాంటి పార్టీకొచ్చేప్పుడు అలంకరణ గురించి బాగా ఆలోచించాలి గదా !”

“బాగానే ఆలోచించాను” అపర్ణ గొంతులో ఆవేదన. తప్పులేకున్నా దెప్పుల పాలవుతున్నందుకు ఏడుపాచ్చినంత పనైంది. “మన... బబ... బంధువులంతా ఈ ముక్కుపుడక చాలా బాగుందన్నారు గదా ! మా నానమ్మకూ... వాళ్ల నానమ్మ..”

“ఏమన్నా అంటే నానమ్మంటావు .. సరే.. పదా!”

“మీ యం.డి. గారు ఈ దేశస్తుడేనా !” ఏదో గుంజాటన ఎదను తొలిచేస్తుంది.

“ఔను... అతని భార్య గూడా... ఇద్దరూ సెంట్ పర్సన్స్ ఇండియన్స్.”

“హలో నటేశ్వర్ ! ఎవరీ త్రీ డీ ముక్కుపుడకా!”

ఫారిన్ లో సెటిల్ చేసుకుంటూ చూపుగా వచ్చిన బాల్య స్నేహితుడు భుజం తడిమాడు.

“ఓఫ్ ! నీకు పరిచయం చెయ్యలేదు గదూ ! ఈవిడ నాభార్య... అపర్ణ.”

“ఎస్ !... దిస్ డిస్ రోజీ. మైవైఫ్ అండ్ లైఫ్ ఆల్సో. ఆరిజనాఫ్ లండన్.” పక్కనున్న చక్కని చుక్కను పరిచయం చేశాడు.

“వెరిఫైన్ !” తేనె కళ్ల రోజీమొహం రోజాపూవులా విచ్చుకుంది. ఎక్స్రే చూపులు అపర్ణనాపాద మస్తకం స్పర్శిస్తున్నై.

“నమస్తే...” చేతులు జోడించిండావిడ.

“మా ఫాదర్ ఇండియన్. ఆరిజనాఫ్ హైదరాబాదు. అన్సియెంట్ ఇండియన్ సిస్టమ్స్ చాలా బాగుంటాయి. ఐలైక్ వెరిమచ్. యూ ఆర్ లక్లీ పీపుల్..” జారిపోతున్న కొంగును జబర్దస్తీగా ఆపేసి భుజాల నిండుగా సవరించుకుంది.

రెండు జంటలు నిండుగా నవ్వాాయి. నాలుగు కోణాల నవ్వుల అంతర్యాలను గ్రహించిన రంగు దీపాలు తమలో తామే నవ్వుకుంటున్నై.

“యువర్ టెన్షన్స్ ప్లీజ్..” మైక్ లో యం.డి. గొంతు. ముచ్చట ముసుగ్లతో హోరెత్తిన వాతావరణం ప్రశాంతంగా మారింది. అందరి దృష్టి వేదికనలంకరించింది.

“వీరు... మిస్టర్ ఆర్గ్. ఆమెరికన్ ప్రతినిధి” పక్కనున్న యువకుడి చేతిని పైకి లేపి చెబుతున్నాడు... నా అనుభవములో ఇంతటి ఇంటిలిజెంట్ చాప్ ను చూడలేదు. హీ ఈజ్ వెరీ డాపింగ్ అండ్ డేరింగ్ పర్సన్. కోట్ల రూపాయల అగ్రిమెంటు కుదర్చడంలో తమ కంపెనీ తరపున మాతో ఎన్నోసార్లు చర్చలు జరిపి విజయం సాధించిన అపర భగీరధుడు” ఆ పక్కనున్న యువతిని చూపిస్తూ “వారు మిసెస్ లోటన్. ఆర్గ్ గారి శ్రీమతి. వారిద్దరూ మన పార్టీలో పార్టీన్ పేటవడం పరమానందంగా ఉంది. లెటజ్ ఎంజాయ్.. దిస్ అకేషన్.. థాంక్యూ..”

నన్నని సంగీతం పార్టీకి ప్రాణం పోసింది.

బఫే సిస్టమ్. పదార్థాలన్నీ టేబుళ్ల మీద రెడీ. ఎవరికీష్టమైనవి వారు వడ్డించు కోవచ్చు. తినొచ్చు. తాగొచ్చు.

యం.డి. గార్కి నటేశ్వరంబే ఎంతో ఆభిమానం. అతని తెలివితేటల మీద బోలెడంత విశ్వాసం. అతని చాకచక్యమే ఈ అగ్రిమెంటు కుదిర్చిందని గూడా తెలుసు.

“మిస్టర్ నటేశ్వర్!” ఆర్గ్ దంపతుల్ని నటేశ్వర్ కప్పగించి, “వీరితో మీరుండండి.” అని ముందుకు కదిలాడు.

“దిసీజ్ మై వైస్ .. అపర్ల” నటేశ్వర్ చిరునవ్వులు ఆర్గ్ దంపతుల నలరిచినై.

“నమస్తే ..” అపర్ల పెదాలు అలవోకగా కదిలివై.

“మిస్టర్ నటేశ్వర్ ! మై ఒరిజినల్ నేమ్ ఈజ్ ఆర్గ్.. దటిజ్ సూర్య”

“అయామ్ లోటన్. దటిజ్ పద్మం” అపర్ల కళ్లలోకి చూసింది.

సూర్యకిరణాల స్పర్శకోసం పరితపించే పద్మం... పద్మం కోసం పరుగులతో ఉదయించే సూర్యుడు.. ఓహో !

“మీ జంట చూడ ముచ్చటగా ఉందండీ !” అపర్లలో ఉత్సాహం ఉబికిచ్చింది. “అన్నట్టు డూయూనో తెల్సా మేడమ్?”

“మేము ఇండియాకు, స్పెషల్లీ ఏ.పి.కి ఫ్రీక్వెంట్గా రావాలి కాబట్టి అమెరికాలోనే తెలుగు నేర్చుకున్నాం.. బట్ నాట్ ఫర్ ఫెక్ట్.” లోటన్ నవ్వులో నయాగరా లయ ఉంది.

“ఇండియా... వీ లైక్ వెరిమచ్... ఇక్కడి ఫ్యామిలీ సిస్టంకో స్పెషాలిటీ ఉంది. అది మోడర్న్ వరల్డ్కాదర్థం” లోటన్ నవ్వులో శృతి కలిపాడు ఆర్గ్.

“థాంక్యూ.. థాంక్యూ సర్!” నటేశ్వర్ చాతి నాలుగంగుళాలు వెడల్పైంది గర్వంతో. “మిస్టర్ నటేశ్వర్ !” లోటన్ అంతరంగ తరంగాలు గంతులేస్తున్నై. “మేము ఇండియా అంతా టూర్ చేశాం. అటు వైష్టవి నుండి ఇటు కన్యాకుమారి దాకా అన్నీ విజిట్ చేశాం. స్పెషల్లీ.. అమ్మవారి.. దటిజ్ గాడెన్ విగ్రహాలు మమ్ముల్ని వండర్ చేశాయి. ఆ అమ్మవార్ల అలంకరణ వెరి వ్యెరీ బ్యూటీఫుల్ అండ్ అట్రాక్టివ్. దటిజ్ ది మిర్రరాఫ్ ఇండియన్ కల్చర్ గదా ! కాని... ఆ అమ్మవార్ల కున్న ముక్కుపుడక ఎవర్ నోన్ మీద కనబడుతుందా అని సర్ప్ చేస్తున్నాం. మాడమ్ అపర్ల ఈజ్ క్వెట్టైట్. షీ ఈజ్ లైక్ గాడెన్ అపర్ల. వీ మస్ట్రీ ప్రొడాఫ్హార్...” నటేశ్వర్ భుజం తట్టింది.

“మూడు కలర్ల డైమండ్స్... మూడు స్మూల్ ముత్యాలు.. రియల్లీ సింబలాఫ్ బ్యూటీ” ఆర్కీ పొంగిపోయాడు.

చేతుల్లో ఫ్లేట్లతో కొందరు, డ్రింక్స్ తో మరికొందరు.. చుట్టూ చాలామంది మూగారు. ఆసక్తిగా చూస్తున్నారు.

“ఇఫ్ యూ డోంట్ మైండ్..” ఆర్కీ దృష్టి అపర్లముక్కుమీదుంది. “మా లోటస్ గ్లాడా అలాంటిదొకటి చేయించిపెట్టరా!”

“ఐటూ వాంటిట్..” అపర్ల భుజం తట్టి అడిగేసింది రోజీ. కోకోకోలా బాటిల్ పక్కన పెట్టేసింది.

మత్తు ఎవ్వరినీ ఆవహించలేదెంకా.

జీన్ పాంటు జవ్వని మనోనేత్రం తెరుచుకుంది.

“అలాంటి ముక్కుపుడక నాక్కూడా కావాలి డియర్!” పక్కనున్న బెటరాఫ్ చెవిలో ఊదేసింది.

“అది నీగ్లాడా బాగుంటుంది రమా!” కొత్త పెళ్లాం కళ్లలోకి చూశాడు కొత్తమొగుడు రమేష్.

“మూడు డైమండ్స్... మూడు ముత్యాలు..” బాబ్ బైహెయిర్ బేబీగుండెల్లో గుటకలు... “ఓప్.. చాలా బాగుందే..”

ఇదంతా ఎక్కడినుండి గమనిస్తున్నారో యం.డీ. దంపతులు.

“మిస్టర్ నటేశ్వర్!” యం.డీ. నటేశ్వర్ చెయ్యందుకున్నాడు. “ఇటీజ్ వెరీ అట్రాక్టివ్. నా భార్య గూడా కావాలంటుంది” కరచాలనం చేశాడు.

నటేశ్వర్ ఎద వేదికమీద ఆనందతాండవ నృత్యం.

ఆంధ్రభూమి సచిత్ర వారపత్రిక

18 ఫిబ్రవరి, 1999